

Sněženka farní

Zpravodaj farnosti Panny Marie Sněžné v Praze

Ročník XXVI.

Září 2020

Draží čtenáři!

Začínáme novou etapu dějin, tak jako každý den. Vstupujeme do nového školního roku a netušíme, co přinese za překvapení. Rána jsou již chladná, den se krátí a člověk si rád oblékne svetr nebo se zabalí do deky.

Nevím jak vy, ale myslím si, že je to čas díky. Díky za plody této země, kterých není málo. Díky, že nás Jeho milost neopouští a provází nás všim, co prožíváme. Na mnoha místech jsou hody či dožínky, a je to moc dobře. Vinobraní a následné kvašení až k ušlechtilému nápoji je famózní a dech beroucí představení. Jen bych každé veselici přál, aby se nezapomnělo projevit vděčnost Tomu, který nás obdaroval.

Jedno období střídá druhé a žádné není jen krásné, ale má i své bolavé důsledky. Při pomyslně krásném počasí usychá vegetace a nerozvíjí se, jak by mohla. Při přisunu nadměrné vláhly se daří jejím škůdcům. Člověk prožívá radost i bolest a někdy oboje zároveň. Jsou chvíle, kdy je člověk rád uprostřed přátel a chvíle, kdy je užitečné být sám.

Na začátku školního roku je dobré vzývat Ducha svatého o dar moudrosti, abychom dokázali poznat, co je správné a pravdivé a jednat podle poznané pravdy. Cítím, že dar odvahy by nebyl k zahození. Odvaha, která je silou k překonávání těžkostí a překážek. Všichni necítí radost, všichni nejsou zdraví. Ať sám Bůh smutek v radost obrátí a je vaším světlem a vnitřním pokojem.

Požehnání pro všechny školáky, studenty, jejich učitele a vychovatele, a také pro školníky!

Váš br. Filip

Z FARNOSTI

Pro aktuální informace sledujte, prosím, nástěnku a ohlášky.

- **Konventní mše svaté začnou** v pondělí **7. září** v 7.00 hodin.
- **Zpovědní pohotovost** od 12.00 hodin začne **od úterý 1. září**.
- **Hlavní Hájecká pout'** bude v sobotu **5. září**, celebrovat ji bude apoštolský nuncius Mons. Charles Daniel Balvo. Bližší informace na vývěskách.
- **První mše svatá pro rodiče s dětmi** bude **6. září** v 10.15 hodin. Mše je spojená s žehnáním školních aktovek.
- **Náboženství a příprava k prvnímu svatému přijímání začne** ve středu **2. září 2020**, vede **Simona Skřivánková**. Na první setkání můžete přijít od 15.00 nebo od 16.00 hodin do farní místnosti. **Katecheze pro dospělé** ve středu v 19.00 hodin, zváni jsou zvláště novokřtěnci. Sraz před farou po nešporách.
- V neděli **13. září** v 11.30 hodin je **schůzka pro zájemce o farní dovolenou** v chatičkách (červenec/srpen 2021) – v klubu – sraz na nádvoří.
- Rovněž v neděli **13. září** ve 20.00 hodin bude v našem kostele **divadelní představení „Eliška“** o životě a díle Sestry Elišky Pretschnerové OSF (školské sestry).
- Od pondělí **14. září začíná Boniho příprava na křest a 1. sv. přijímání pro děti** ve věku 10 až 14 let – zájemci se mohou přihlašovat o. Bonaventurovi na jeho telefon/mail (viz web). Příprava bude každé pondělí v 16.30 hodin – sraz na nádvoří.
- Od úterý **22. září pak začínají Boniho biblické hodiny pro dospělé** – ty budou od 19.15 do 20.30 hodin každé 2. a 4. úterý v měsíci. Číst se bude list Římanům. Zájemci se mohou přihlašovat o. Bonaventurovi na jeho telefon/mail (viz web).
- **„Společ“ pro děti** ve věku 10 až 14 let v naší farnosti. Rádi bychom vytvořili nové společenství. Setkání bude zatím jednou za čtrnáct dní, a to ve čtvrtek od 16.00 hodin na faře. První setkání bude **24. září**. Bližší informace br. Angelo.
- **Příprava na křest s Mirjam Hlaváčovou začne** v pondělí **5. října** v 19.00 hodin na faře a **příprava na křest i biřmování** bude pokračovat s **P. Filipem** v úterý **29. září** v 17.00 hodin na faře. Zváni jsou i noví uchazeči. Příprava trvá 2 roky.

Kalendárium

8. 9. (út) Svátek Narození Panny Marie
12. 9. (so) Jména Panny Marie
14. 9. (po) Svátek povýšení svatého Kříže
15. 9. (út) Panna Maria Bolestná
Pobožnost u hrobu 14 mučedníků
Pastorační rada
16. 9. (st) Sv. Ludmila
17. 9. (čt) Vtisknutí stigmat sv. otci Františkovi
28. 9. (po) Slavnost sv. Václava
29. 9. (út) Řeholní svátek o. Gabriela
3. 10. (so) Transitus
4. 10. (ne) Slavnost sv. Františka z Assisi
(ranní mše sv. v 9.30 hod.!).

Věčné sliby bratrů Bernarda, Pavla a Marka. 15. 8. 2020

PODROBNÝ PROGRAM

Sobota 19. 9. 2020

Tetín

Program i v pátek 18. 9. a v neděli 20. 9.

KONCERTY TRHY POUTNÍ MŠE PROGRAM PRO DĚTI

SOBOTA 19. 9.

Program na hlavním pódiu

- 11.00 – 12.30** | Mše svatá, celebruje prelát Michael Fuchs z Řezna + přítomno Palladium země České (kopie)
13.00 – 13.30 | Vystoupení dětí MŠ Tetín
13.30 – 14.30 | Slavnostní vyhodnocení 5. celosvětového srazu Ludmil a Bořivojů
15.00 – 16.00 | Divadlo: Vyprávění starého piráta
17.00 – 18.00 | Kapela Tajemnoje
18.00 – 18.30 | Vzácná návštěva z USA!
19.30 – 20.30 | Deep Purple revival
21.00 – 22.00 | ABBA CZ

Celý program na pódiu provede moderátorka Ema Klementová

Program v kostele sv. Ludmily

- 09.00 – 10.30** | Vystaveno pro veřejnost: Palladium země České (kopie)
13.00 – 17.00 | Řeckokatolické zpěvy + požehání
16.00 – 16.45 | Koncert vážné hudby: W. A. Mozart - Korunovační mše
18:30 – 19:30 | (Čeští symfoničtí sólisté, Čeští symfoničtí pěvci, dirigent Miloš Bok)

Další program

- 10.00** | Pěší pouť z nádraží Beroun (2 km na Tetín)
10.00 – 10.30 | Možnost svátosti smíření (kostel sv. Kateřiny)
10.00 – 13.00 | Registrace srazu Ludmil a Bořivojů (stánek před kostelem sv. Ludmily)
10.00 – 18.00 | Tetínské trhy (náměstí)
10.00 – 18.00 | Výstava o sv. Ludmile (kostel sv. Jana Nepomuckého)
10.00 – 18.00 | Burčáková slavnost + od 14.00 – 18.00 živá hudba (o vinotéky)
17.00 – 18.00 | Přednáška o sv. Václavu, přednáší Jaroslav Šebek (Komunitní centrum)
12.00 – 18.00 | Pouťové atrakce (náměstí)

PÁTEK 18. 9.

- 12.00 – 18.00** | Pouťové atrakce (náměstí)
19.30 | Letní kino - Slavnosti sněženek (hlavní podium)

NEDĚLE 20. 9.

- 11.15 – 12.30** | Mše (kostel sv. Ludmily)
10.00 – 18.00 | Výstava o sv. Ludmile (kostel sv. Jana Nepomuckého)
18.00 – 19.00 | Přednáška o historii Tetína (Museum Tetín)
10.00 – 18.00 | Pouťové atrakce (náměstí)

Park před kostelem sv. Jana Nepomuckého

- 13.00 – 17.00** | Skupinové malování Tetína
13.00 – 17.00 | Tetínský trh
14.30 – 17.00 | Malování s Marií Smetanovou
14.30 – 17.00 | Vymetání pudy
15.00 – 16.00 | Kapela Erisha

VSTUP ZDARMA

PARKOVÁNÍ ZDARMA u tetínského fotbalového hřiště

Kyvadlová doprava z parkoviště zajištěna **ZDARMA**
BUS: posílena spojení autobusové nádraží Beroun – Tetín náves

Pořadatelé:

Akci finančně podpořili:

Hlavní partneři:

Partneři:

OHLÉDNUTÍ – ZA PRVNÍ DOBOU KORONAVIROVOU...

Vážení čtenáři! Následující texty mám autoři poslali už před prázdninami, avšak do dvojčísla červenec-srpen se již nevešly. Věříme, že tato svědectví jsou stále aktuální.

Z ohlasu našich farníků

O svátku Nejsvětější Trojice, při ohláškách, otec Filip vyzval farníky, aby přispěli do chystaného dvojčíslí Sněženky. Tak tedy vyslyším tuto výzvu a pokusím se o krátké poohlédnutí za prožitou dobou.

Dovolte mi krátké představení. Jsem učitelem hudby, který se pomalu blíží ke zralému věku. Patřím k těm, kteří se v čase dospívání nechali oslovit sv. Františkem z Assisi a v souvislosti s tím jsem mohl nahlédnout do prostředí dění podzemní církve v druhé polovině osmdesátých let. Byla mi dopřána možnost navštěvovat „živé“ společenství, které se scházelo pod patronací budoucí obnovené komunity kláštera u Panny Marie Sněžné. Na tuto dobu často vzpomínám. Ve zdejším kostele jsem se svou ženou vstoupil do manželství, byl zde pokřtěn náš syn, rozloučili jsme se tu s maminkou a babičkou. V posledních letech se sem vracím nejen o nedělích, ale i tehdy, když potřebuji být v tichu kostela. Děkuji bratřím, že kostel nechávají přes den přístupný. Je mnoho míst, která jsou dnes zavřená nebo jen na mříž pootevřená. Je zvláštní, že v době mých studií, tedy v čase před listopadem 1989, bylo zajít do otevřeného kostela jednodušší.

Nyní bych se chtěl podělit o tři prožitky, které budu v sobě nosit a zpracovávat.

Karanténa a izolace

Bydlíme v malém bytě. Sami ho nazýváme medvědíím doupětem. Pro tři, dnes již dospělé, je naše doupě tak nějak útulné, když každý jde za svou prací nebo vzděláváním a k večeru se sejdeme, abychom si odpočinuli a pověděli, co kdo zažil a co kdo má udělat. Je pravda, že pro delší společný pobyt je doupě poněkud těsné. O víkendech je prima, že můžeme vyrazit na zahrádku nebo na výlet, ať už společně nebo odděleně.

Letošním březnem jsme vlastně zažili to, co nikdy před tím. Z doupěte se stala kancelář, školní třída, studijní koutek a také vývařovna, šicí dílna, modlitebna. Do doupěte se vešlo v podstatě skoro všechno. Přibýly šňůry na

praní a prádlo, které jindy sušíme na domovním dvorku, i zákoutí pro různé zboží v karanténě. Nikdy bych nevěřil, co všechno se dá vymyslet, aby se byt zvětšoval a zvětšoval. Připomínalo mi to vyprávění z rabínských příběhů o bytě a zvířátkách, tedy o stížnosti, jak je byt pro jeho obyvatele malý, že se tam nedá žít s kozou, slepičkou, kočkou, psem atd. Rada od rabiho zněla: pořídte si ještě koně, krávu, papouška... Pak se byt bude zdát větší a větší!

V tento čas se mi vybavilo vyprávění praty, která bydlela celý život na Karlově v jedné místnosti se společným záchodem a výlevkou na chodbě, spolu se svým manželem – univerzitním profesorem. V bytě se topilo uhlím, které bylo nutné nosit ze sklepa.

Z pohledu velikosti našeho doupěte a jeho mnohoúčelového využití v čase karantény jsme situaci zvládli slušně. Více než omezený prostor mě však osobně trápily tyto chmury a nálady:

Obava ze ztráty samostatnosti, velká míra závislosti na pomoci nejbližších, strach z toho, co bude, kdybych nemohl učit, kdybych ztratil možnost hrát v souboru se svými dlouholetými přáteli, obava o nejbližší, přesycení z pomoci telefonu a dalších technických komunikačních vymožeností. Asi bych měl prozradit, že mám jen zbytky zraku, a že některé chmury se v této době ozývaly naléhavěji.

Co nám přinášelo radost a co nám přineslo změnu přístupu k digitální technice?

Zodpověděním této otázky se dostanu k tomu, jak jsme prožili Velký pátek a jak nám moc prospělo to, že bratři objevili mezi sebou youtubera Benedikta.

Velký pátek

Za hezkým zážitkem a za zajímavými pocity jsme s křížovou cestou sv. Františka, kterou máme od sester Paulínek, vyrazili od malého podolského kostelíka (kostel Archanděla Michaela) po okolí přes cesty a necesty až na Vyšehrad. Při krátkých zastaveních modlitby s rouškou a s určitými obavami co kolemjdoucí, jsme prošli jednotlivá zastavení. Neumím přesně popsat své pocity při setkávání lidí na procházkách, mládeže kouřící a jinak se bavící v zapadlých koutech kolem. Ale můžu napsat, že to byl náš velký společný výkon, jsme spíš introverti a máme rádi projev uzavřenější.

Křížovou cestu jsme ukončili opět u oblíbeného podolského kostelíka.

Po návratu domů jsme poprvé v životě sledovali přes optická vlákna přenos obřadu z Říma. Přesto, že bych byl raději na svém místě ve svém oblíbeném kostele, musím říci, že přenos obřadu slouženého papežem Františkem na nás působil velmi velkopátečně. Chybějící lesk, prázdnota a únava z přenosu byla hmatatelná. Nevěřil bych ještě před půl rokem, že ve spojení s moderní technikou se dá zažít duchovní prožitek. Totéž platí o bohoslužbách, které jsme

sledovali v následujících dnech od Panny Marie Sněžné. Tam, přiznávám, že určitou zábavou bylo sledovat známé bratry a dělalo nám radost je slyšet i vidět. Skoro jako by to byl přenos fotbalového zápasu. Ten krásně zpívá! Ten působí unaveně! Ten živě gestikuluje!

Je pravda, že tyto přenosy se staly velkým povzbuzením a že bychom se přimlouvali za jejich zachování i v době klidnější. Rozhlas i televize samozřejmě nabízejí různé přenosy nedělních i všedních obřadů, ale slyšet a moci i vidět obřad ze svého domácího nebo oblíbeného kostela je velmi potěšující a posilující.

Youtuber Benedikt

Při sledování prvních přenosů od Panny Marie Sněžné nám chybělo, že jsme neviděli mezi bratřími otce Benedikta. Měli jsme strach, jestli není nemocný. Pak jsme objevili na stránkách bratří z Liberce pravděpodobně jednoho z nejstarších youtuberů. Pro mě osobně prvá promluva, kterou jsem si o Božím hodu velikonočním vyslechl, byla velkým zážitkem. Nejde jen o obsah promluvy. Jde i o způsob, kterým otec Benedikt promluvu přednesl. Víím, jak je těžké udržet nit v desetiminutovém čase, jak snadno se vytratí to, co řečník chce posluchačům říci. Když si uvědomím, kolik je Benediktovi let, považuji to za neuvěřitelný výkon a děkuji bratřím, a především otci Benediktovi, za možnost si tyto promluvy vyslechnout, prožít a případně se k nim někdy vrátit.

Abych nezapomněl, z každé vyslechnuté promluvy se k nám dostávalo nejen posilnění z duchovního obsahu řečeného, ale i humor a radost z prožitého života přednášejícího.

Dnes se věci spíše rychle vracejí tam, kam jsme byli zvyklí. Můžeme si o rychlosti a průběhu myslet ledacos. Ale to, jak jsme letos prožili závěr doby postní a čas velikonoční, to nám už nikdo nesebere. Myslím, že bych si to zopakovat znovu nechtěl. Ale víím, že jsou dobré věci, na které bych z tohoto času nechtěl jen vzpomínat.

Přenosy bohoslužeb přes síť, promluvy otce Benedikta, hezká křížová cesta kolem Podolí a Vyšehradu, emaily s bližními, mnoho telefonických odučených hodin, povídání s žáky a jejich rodiči, k těm hezkým vzpomínkám budou patřit.

V Praze dne 17. 6. 2020 Jiří Červený

Co jsme se naučili v těžké době

Před několika lety jsme se přesunuli z Prahy do malého městečka v jižních Čechách, kde jsme prožili covidovou karanténu v domku se zahradou.

Díky tomu, že jsme byli dlouhou dobu jenom sami dva, se prohloubil náš vztah. Po více než 40 letech manželství to zní divně, ale je to tak. Měli jsme více času na společné modlitby, společně jsme četli, povídali jsme si, děkovali za společný život. Z velké nabídky on-line přenosů bohoslužeb jsme si vybírali známé františkánské tváře a každé ráno v 7 hodin jsme přijali prostřednictvím TV NOE pozvání papeže Františka do domu sv. Marty. Na webu jsme poslouchali hlavně vysílání U ambonu (fortna.eu), inspirovali jsme se podněty Josefa Prokeše (lomec.cz), večer růženec se salesiány z Brna.

Cítili jsme, že sledování mše v televizi nebo rádiu není to pravé. Je to lepší než nic, ale je to jenom nouzové řešení. Ale jsou i jiné možnosti, jak učinit neděli slavnostním dnem. Když si doma sedneme ke stolu, můžeme rozsvítit svíčku – symbol světla, kterým je pro nás Ježíš – pomodlíme se, případně přečteme úryvek z Písma, to není jenom nouzové řešení, je to opravdová modlitba a setkání s Kristem, i když se s ním nemůžeme setkávat ve svátostech. Vždyť přece Ježíš nám říká: „Kde jsou dva nebo tři shromážděni ve jménu mém, tam jsem já uprostřed nich.“ A pokud si zvykneme na domácí modlitbu, můžeme v tom zvyku pokračovat i po znovuotevření kostelů, třeba v neděli po obědě.

Naše děti nás naučili „telefonovat s obrázky“, takže jsme si mohli zamávat s vnoučaty, ale osobní setkání s rodinou je pro nás nenahraditelné.

Zjistili jsme, že nám chybí společenství lidí. Modlitební setkávání nad Písmem jsme začali s dalšími lidmi z farnosti v postní době ještě před karanténou, jednou jsme to zkusili po telefonu, ale nebylo to ono. Několikrát jsme pak obohatili slavení neděle o „Domácí bohoslužbu“ (kvůli karanténě u nás na zahradě) a rádi bychom v setkávání pokračovali, i když jsme se nyní už vrátili do kostela.

Každou neděli (a také na Bílou sobotu) jsme se spolu s dalšími lidmi střídali v kostele po půlhodinách podle předem připraveného rozpisu. Byli jsme zde s Pánem sice každý sám, ale byli jsme si vědomi, že jsme součástí farního společenství.

Stejně jako ostatní jsme žili bez eucharistie. Přáli jsme si alespoň na Velikonoce setkat se s Pánem i tímto svátostným způsobem a také umožnit toto setkání i dalším lidem ve farnosti. Ale jak na to? Kněz dojíždějící do naší farnosti říká a praktikuje „svaté přijímání pouze při mši svaté“, takže tudy cesta nevedla. Zkoušeli jsme se zeptat na několika místech v širším okolí a naskytla se možnost dojet pro eucharistii na Velikonoční neděli ráno, ale bylo to dost daleko a časově komplikované.

A pak jsme zažili jeden malý zázrak: najednou zazvonil telefon a dostali jsme z naprosto nečekané strany pozvání ke slavení velikonoční vigilie v nedaleké farnosti. Pozvání pro nás oba. A tak jsme v sobotu večer slavili Ježíšovo

vzkříšení v temném kostele – jeden kněz, jedna manželka a dva jáhni. Přestoupili jsme při tom jistě několik státních, církevních i liturgických předpisů, ale bylo to důstojné, povzbuzující, osvobozující. Od poloviny března to bylo poprvé, co jsme si sundali roušky, když jsme nebyli sami. Po skončení vigilie jsme pozvali další dva účastníky k nám domů na pokračování slavnosti. Bratr jáhen jel za rodinou, a tak jsme zůstali tři. Nebylo to plánované, neměli jsme pohoštění připravené, ale v ledniče byla velikonoční nádivka, mazanec byl také upečený, a tak jsme mohli pokračovat ve slavení Vzkříšení tak, jak jsme se to naučili u Panny Marie Sněžné.

Jsmo rádi, že se postupně vracíme do stavu, na který jsme si zvykli jako na „normální“, i když stejný jako dříve už asi nikdy nebude. Nemůžeme se životem čekat a doufat až se vrátí starý dobrý svět, až přijde lepší doba. Lepší doba je tady a teď.

Ludmila a František Jirsovi

Farní dovolená

V loňském roce se pár rodin z naší farnosti vydalo na společnou dovolenou na jih Čech. A jelikož se jim týden vydařil, tento rok se uskutečnila znovu.

A letošních účastníků bylo o poznání více. Sjelo se nás celkem 18 rodin o celkovém počtu sedmdesáti pěti lidí a dvou miminek.

Ubytování jsme byli blízko Třeboně v dřevěných chatkách, kolem nás les, řeka, plno cyklistických tras, nedaleko krásné koupání...

Tento týden jsme pojali velmi volně a svobodně. Kdo chtěl, mohl s bratry, kteří byli s námi, začít den modlitbou breviáře, odpočívat či si celý den číst nebo vyrazit na dlouhý nebo krátký cyklovýlet, podle svého odhodlání. Také na jeden den vyrazit na řeku na loďkách, kde děti vyzbrojené vodními pistolemi svedly vodní bitvu. Děti celý den udržovaly na ohništi oheň, hrály fotbal, rybařily. Rodiče se večer sešli v klubovně posedět, popít, popovídat si.

Pochopitelně jsme měli tu možnost být každý den na mši, a jedno dopoledne jsme si dokonce udělali takové malé společné duchovní zamyšlení.

K pořádné dovolené patří i jistá úskalí. V té naší to bylo neskutečné množství šílených komárů, kteří nás žrali bez rozdílu věku či hodiny. Takže naše posezení před chatkami se odehrávalo v dlouhých rukávech a kapucích přes hlavu. Pravděpodobně nikdo z nás nespotřeboval, a již asi nikdy nespotřebuje, takové množství repelentu za týden! Náš tábor také obešel chřipkový virus, který několik z nás indisponoval, ale tak to už bývá.

Dovolená se moc vydařila. Je prima pozorovat naše děti, které se vídají převážně jen na nedělní mši, jak se spolu smějí, vymýšlejí neskutečné ptákoviny, vyrážejí na kole a jsou kamarády. A dospělí, že zas mají plno témat

k hovoru, stále se někde shlukují, vyprávějí historky... a smějí se. Moc se smějí. Tento týden se hodně smálo. Říkala jsem si, že si nepamatuji, kdy jsem se tolik nasmála.

Už při odjezdu jsme všichni vehementně prohlašovali, že musíme jet příští rok zas. A je to tak. Již se našla lokalita s větší kapacitou na Sázavě, kam se vyráží příští rok. Pojeďte s námi! Nejedou jen rodiny s dětmi. Informace najdete na nástěnce. Kvůli rezervaci je potřeba zamluvit si místo již během podzimu. Je to farní dovolená! Budeme rádi, když se přidáte.

Magdalena Komárková

Chatky na jihu

Zhodnotit letošní farní dovolenou jednou větou není nic těžkého. Všichni o tom říkali to samé: „Bylo to moc fajn, až na ty komáry.“ Letos se nám podařilo vyprodat areál Ivy Neumannové, takže se dovolené zúčastnilo celkem 17 rodin, většinou návštěvníků mše v 10.15. Už ze začátku jsem všechny varoval, že na chatkách může být hodně komárů, ale to jsem netušil, že se Lužnice v červnu vylije z břehů a situace bude v tomto smyslu nejhorší za dlouhá léta. Vybavili jsme se tedy dostatečnou zásobou repelentů, ale stejně

bylo mnoho lidí velice poštipaných. Někteří dostali „komáři tiky“, tj. reflexivně mávali rukama okolo hlavy, aby komáry odehnali, a tento trhaný komický pohyb prováděli ještě několik dní po konci dovolené, kdy už nebylo co odhánět. Nejhuř vypadaly malinké děti, skoro jako by dostaly neštovice a jejich maminky s napětím čekaly, zda se z toho vyklube, či nevyklube, borelióza. Vedle těchto potíží ani nevadilo, že táborem proběhla lehká epidemie chřipky, a i podobně zanedbatelné „maličkosti“.

Avšak pozitivní prvky převažovaly. Hlavní bylo, že se na chatkách sešla vynikající parta. Pobyt nám zpříjemnila spousta drobností: pípa s pivem, výlet na kánoích, cyklistické radovánky, nádherné koupání atd. Bratr Angelo si zřídil na chatičce u sebe dětský koutek. Vždy byl nejprve viděn venku s hrozdem dětí, s nimiž vydatně dováděl, a posléze se s nimi usadil před notebook, na kterém si pustili pohádku. Duchovní program byl v nabídce též: denně breviář, hojně navštěvovaná mše, dopolední duchovní obnova a páteční pouť do Říмова. Zkrátka, bylo to moc fajn, až na ty komáry.

Pro příští rok jsme se rozhodli změnit místo. Pojedeme na Sázavu do Masarykova YMCA tábora do Soběšína v termínu 31. 7. až 7. 8. (od soboty do soboty). Kdo by chtěl s námi, je vítán, do Soběšína se vejdeme všichni.

Pište na mail chatky.pms@seznam.cz.

Boni

Sliby bratří

Dne 15. 8. 2020 složili věčné sliby naši tři bratři: Bernard, Marek a Pavel. Je to pravděpodobně poprvé od války, kdy jsme, my františkáni, měli slavné sliby tři bratří najednou. Ani jeden z bratří není typ, který by se vyžíval v tom, aby byl středem pozornosti, proto netoužili po nějaké slavnosti ve velkém stylu. Byli i rádi, že paralelně probíhalo žehnání mariánského sloupu na Staroměstském náměstí, což odlákalo věřící, kteří k bratřím nemají osobní vazbu. Celá akce proběhla podle protokolu, avšak přece jen jedna anomálie se zde vyskytla. Při gratulacích jsem bratra Pavla vyzdvihl do vzduchu. Bylo to z radosti. On byl totiž do poslední chvíle nerozhodný, zda má sliby složit, či ne. Veliké napětí proto vystřídala obrovská euforie, podobně jak to bývá při penaltovém rozstřelu, kdy jediná reakce brankáře dělí tým od vítězství, nebo od prohry.

Ať Pán bratřím žehná! Bernard zůstává nadále v Liberci, Marek jde sloužit do Plzně (zveme na jáhenské svěcení 21. 11. v 11.00 k PMS) a Pavel zůstává v Praze.

Pokoj a dobro!

Boni

(viz foto str. 2 a 15)

MYBIBLE (5. ČÁST)

[maj bajbl]

Bonaventura Ondřej Čapek OFM

(2002): Pohled'te na Šulamitku (Pís 7,1–6)

S lehkou nadsázkou bych na úvod řekl, že tento díl je mládeži nepřístupný. Tak doufám, že nikoho nijak hluboce nepohorším.

V roce 2003 (tehdy jsem byl v noviciátě) vyšla kniha Milana Balabána *Píseň písní v českých překladech 15.–21. století*. Jde o přehlídku různých překladů Písně písní – od Jana Husa, přes Bibli Kralickou, až po vlastní Balabánův překlad – opatřenou krátkou úvodní studií. Milan Balabán měl za to, že Píseň písní má určitý erotický náboj a podle toho i tuto Velepíseň Šalmounovu překládal. Když jsem se pročetl k sedmé kapitole, byl jsem přímo v šoku:

Otoč se

otoč

Šulamítko!

Otoč se

otoč!

Na tobě ulpěl náš

zrak

Co spatříte

na naší Šulamítce

když mezi tábory vojensky

tančí?

Jak krásné jsou tvé nohy

zdobené střevíčky

má kněžno!

Okrouhlé jsou tvé boky

jak klenoty z ruky umělce

Tvůj pupík je miska okrouhlá

v té nesmí chybět víno s

kořením

*Tvůj klín je pšeničný stužek
za plůtkem z lilí*

*Tvé prsy jak dva srnečci
jehňátka gazelí*

*Tvé hrdlo je jako věž
ze slonové kosti*

*Tvé oči jsou rybníky v Chešbónu
u brány v Bat Rabbím.*

*Tvůj nos – to je věž v Libanónu
zkoumající tvář v Damašku.*

*Tvá hlava
pní si nad tebou*

jak Karmel

Sám král je v okovech tvých copů

Reflexivně jsem text odtrhl od svých očí a připadal jsem si, jako bych se přistihl, že *mé oko hledí na cizí ženu se žádostí*. Už jsem se začal vnitřně umravňovat, abych si dával pozor, co čtu, když jsem si najednou uvědomil ten paradox: já četl Bibli! Erotiku jsem v Písmu skutečně nečekal. A nějakou dobu mi to vrtalo hlavou, jak smyslná fascinace krásami ženského těla může být součástí posvátného kánonu duchovních textů. Zvláště jako pro mladého novice to nebylo pro mě lehké pochopit. Posléze mi začalo docházet, že sexualita prostě asi patří do Božího plánu. Není veskrze špinavá a poskvřená, i když bývá spojena s tolika hříchy: honbou za prázdnými požitky, nevěrou, lží, zneužíváním a mnoha dalšími. Bůh nás nestvořil jako anděly, ale jako muže a ženu. Sice v nebeském království se už nebudeme ani ženit, ani vdávat, ale to neznamená, že nezbytnou součástí duchovního růstu je veškerou pohlavnost naprosto vymazat. Adam s Evou se před pádem měli rádi i plně partnersky a nebylo na tom nic hříšného. A právě tuto touhu, tuto vnitřní sílu opěvuje Píseň Písní. Vzal jsem mezi prsty stránky Písně písní a napadlo mě: „Je to jen pár stránek v porovnání k tisícům ostatních, je to kniha téměř přehlédnutelná, jako třeba Abdiáš. Ale patří do Písma, Bůh ji tam chtěl.“ A tak to беру dodnes. Sexualita je sice velice křehká, snadno zneužitelná a také zneužívaná, ale zároveň velice krásná, až dokonce posvátná, jak to čteme v Písní Písní: „*silná jako smrt je láska, nezlomná jako podsvětí je vašeň. Její výheň je výheň ohně, plamen Hospodinův.*“ (Pís 8,6)

(pokračování příště)

K ZAMYŠLENÍ

Dary Ducha Svatého (dokončení)

V prázdninové Sněžence jsme se věnovali pátému daru vědění (umění). Zbývající dva – zbožnosti a bázně Boží – završují symbolickou úplnost Božích darů pro ty, kteří je touží a chtějí přijmout.

Dar zbožnosti

Šestý dar Ducha Svatého je dar zbožnosti (pieta), což neznamená soucítit s někým, mít slitování s bližním, nýbrž označuje naši příslušnost k Bohu a naše hluboké spojení s Ním, spojení, které dává smysl celému našemu životu a

dodává nám stálost ve společenství s Ním i v těch nejobtížnějších a pohnutých chvílích.

Toto spojení s Pánem se nemá chápat jako povinnost nebo zadání. Je to spojení, které vychází z nitra. Jde o vztah žitý srdcem. Je to naše přátelství s Bohem, které nám daroval Ježíš. Přátelství, které mění náš život, naplňuje nás nadšením a radostí. Proto v nás dar zbožnosti vzbuzuje především vděčnost a chválu. Právě to je totiž motiv a nejautentičtější smysl naší bohoocty a adorace. Duch Svatý nám dává vnímat Pánovu přítomnost a veškerou Jeho lásku k nám, zahřívá nám srdce a skoro přirozeně nás přivádí k modlitbě a bohoslužbě. Zbožnost je tedy synonymum autenticky náboženského ducha, dětské důvěry k Bohu, oné schopnosti prosit Jej s láskou a jednoduchostí, která je vlastní lidem pokorného srdce.

Dar zbožnosti nám umožňuje růst ve vztahu a ve společenství s Bohem, vede nás, abychom žili jako Jeho děti, a současně nám pomáhá zahrnovat touto láskou také ostatní a rozpoznávat v nich bratry. Někteří si myslí, že zbožnost znamená mít zavřené oči a tvářit se jako svatý obrázek, dělat se svatým. Dar zbožnosti naopak znamená mít opravdovou schopnost radovat se s radujícími, plakat s plačícími, být nablízku tomu, kdo je osamocen či znepokojen, napravovat pomýlené, těšit zarmoucené, přijímat ty, kdo se ocitli v nouzi, a pomáhat jim. Dar zbožnosti darovaný Duchem Svatým nás činí mírnými, klidnými a trpělivými, přivádí nás k pokoji s Bohem a k ochotě sloužit druhým.

Prosme Pána, aby dar Jeho Ducha přemohl naše obavy a nejistoty, i našeho neklidného a netrpělivého ducha a učinil z nás radostné svědky Boha a Jeho lásky klaněním se Pánu v pravdě a také službou bližnímu v ochotě a s úsměvem. Kéž nás všechny obdaří Duch Svatý tímto darem zbožnosti.

Dar bázně Boží

Dar bázně Boží uzavírá řadu sedmi darů Ducha Svatého. Není to strach z Boha. Víme dobře, že Bůh je Otec, má nás rád, chce naši spásu a vždycky odpouští. Není tedy důvod mít z Něho strach! Bázeň Boží je darem Ducha Svatého, který nám připomíná, jak jsme před Bohem a Jeho láskou nepatrní a že naším dobrem je svěřit se s pokorou, úctou a důvěrou do Jeho rukou. Mít bázeň Boží tedy znamená spočinout v dobrotě našeho Otce, který nás má rád.

Častokrát nejsme schopni chápat Boží plán a pozorujeme, že sami nedokážeme zajistit si štěstí a věčný život. Avšak právě v prožívání našich omezení a naší

ubohosti nás Duch Svatý utěšuje a umožňuje nám vnímat, že jedinou důležitou věcí je nechat se vést Ježíšem do Otcovy náruče. Duch Svatý darem bázně Boží otevírá naše srdce, aby Otcovo odpuštění, milosrdenství, dobrota a něha vešly k nám, neboť jsme jeho nekonečně milovanými dětmi. Dar bázně Boží z nás činí křesťany, kteří se nepodřizují Pánu ze strachu, nýbrž proto, že jsou pohnuti a uchvázeni Jeho láskou, a to je něco nádherného!

Dar bázně Boží je také „poplašným signálem“ před zatvrzelostí v hříchu. Člověk, který žije ve zlu, rouhá se Bohu, vykořisťuje druhé a tyranizuje je; žije-li jenom pro peníze, ješitnost, moc či pýchu, tu pak bázeň Boží bije na poplach: pozor! S celou touto mocí, penězi, samolibostí a hrdostí nedojdeš štěstí! Nikdo si s sebou odtud nic z toho nemůže odnést. Nic! Můžeme si odnést jenom lásku, kterou nám dává Bůh Otec, Boží něhu, kterou jsme s láskou přijali a obdrželi. A můžeme si odnést to, co jsme učinili pro druhé.

Prosme Pána, aby se nám dostalo daru bázně Boží, abychom mohli, oděni milosrdenstvím a láskou Boží, poznat, že On je naším Otcem, naším tatínkem. Ať se tak stane.

*Zdroj: Zdislava Nosková: Eliška Pretschnerová a Duch Svatý. TRITON 2017
Citováno: str.: 51–53, 57–61 (Katecheze papeže Františka o darech Ducha Svatého).*

Výběr: Redakce

Pravidelné bohoslužby v kostele Panny Marie Sněžné

vešední dny: 7.00, 8.00, 18.00 (po mši sv. večerní nešpory)

neděle: 9.00, 10.15 (pro rodiny s dětmi), 11.30, 18.00

deně: 17.30 modlitba růžence

čtvrtek: 19.00–20.00 tichá adorace v kapli sv. Michala

čtvrtý čtvrtek v měsíci moderovaná adorace s hudbou

Pobožnost u hrobu 14 mučedníků bude v úterý 15. 9. v 19.00 hodin.

Pozdrav z farní dovolené

Fara: Jungmannovo náměstí 18, Praha 1, pms@efara.cz, tel.: 222 246 243

Farář: P. Filip Jan Rathouský OFM

Farní vikář: P. Bonaventura Ondřej Čapek OFM

Hodiny pro veřejnost: Po, Út (pouze po předchozí domluvě s farářem);

St 9.30–11.30, 14–17.30; Čt 14–15.30; Pá 9–11.30.

Aktuální informace najdete na internetu: www.pms.ofm.cz

Redakce Sněžanky: A. a Z. Bohdaneckých, Ž. Ludvíková, tel.: 604 238 059, bohdik@gmail.com

Uzávěrka příštího čísla je 20. 9. 2020. Tisk: Rychlotisk, Jungmannova 3, Praha 1

Náklady na vytištění jednoho čísla farního zpravodaje jsou 12 Kč. Neprodejné.

Dobrovolné příspěvky vhažujte do pokladničky v kostele.